

[Mølgaard]

at noget af det gale er, at man favoriserer minoriteter. Jeg mener, det er en af de gode ting i Danmarks Radio, som i øvrigt i fædrelandet Danmark, at der udfoldes bestræbelser på, at der bliver plads for os alle. I et frit samfund må der også foregå en fri meningsbrydning, og det hører med til alsidigheden, at der også er plads for minoriteter.

Det ændrer ikke på dette forhold, at man fra centrum-demokraternes side kommer igen og igen med de samme påstande eller hæver stemmelejet, endsige stemmekraften – argumentationen er svag. Men dermed være hverken sagt, at der ikke er sket fejl, eller at den hellige grav, endsige Danmarks Radio, er vel forvaret.

Vi lover interesse for udvalgsbehandlingen af dette forslag, men det positive i vor indstilling over for det kan desværre være på et begrænset område.

Til slut: monopolbekæmpelse har været stærkt inde i billedet i denne debat. Jeg forventer efter dette tilslutning fra bl. a. det konservative folkepartis side til retsforbundets planer om styrkelse af monopolbekæmpelsen her i samfundet via en styrkelse af monopoltilsynet, for monopoler har vi rigtigt nok i dette land, og det er i et stort omfang, og det er til skade. Jeg forventer altså borgerlig tilslutning til sin tid, ellers har jeg da misforstået noget, eller også er der tale om falsk reklame, når de pågældende udnævner sig selv til monopolmodstandere.

Erhard Jakobsen (CD):

Som der fra flere sider er sagt, er det jo ikke første gang, vi har denne debat, men jeg tør tillade mig at sige, at det er den bedste, vi har haft. For første gang er nogen begyndt at komme ind på problemerne dér, hvor det gør ondt, og dér, hvor det er vanskeligt at tage stilling. De andre gange har man diskuteret kassette- og kabel-TV, og jeg ved ikke hvad. Man forsøgte også i dag – og man kan da være glad for, at det ikke var en anden formand, der sad i sædet – at diskutere et helt andet lovforslag, nemlig et, der kommer til behandling snart, og som jeg har den største sympati for, og som jeg vil stemme for, men jeg må altså så også indledningsvis sige noget om det.

For det første: der er ikke flertal i folketinget for at bryde Danmarks Radios mono-

pol, derfor bliver man nødt til at regne med, at det fortsætter, og derfor bliver man nødt til at tage den problemstilling op, vi har rejst her: monopoliet vedvarer.

Punkt 2: reklame. Jeg noterede med stor interesse, at hr. Bertel Haarder har forpligtet venstre til at gå ind for, at man anvender reklame. Det er venstre ikke gået ind for før, så det er en ny situation, og den er jeg meget glad for at konstatere; venstre har nemlig lagt sig hindrende i vejen før i tiden. Men centrum-demokraterne er helt med på det, men har overladt til et os nærstående parti, som har det som kæphest, ligesom vi har alsidigheden som kæphest, at føre det frem, og vi vil støtte det.

Men så blot én indvending mod det. Når vi afskaffer ét monopol, har vi ikke dermed afskaffet monopol. Vi får to eller højst tre monopoler i stedet for, og med to eller tre monopoler har man nøjagtig de samme problemer, som man har med ét; det tillader jeg mig at vide som nationaløkonom. Der er ingen forskel på at have ét monopol og have to eller tre. Problemerne er de samme med hensyn til at styre det og med hensyn til kontrollen.

Fru Grethe Fenger Møller har fuldstændig ret i, at man uden tvivl kan få højere kvalitet ved konkurrence, og at det er det, man siger i England, men fru Grethe Fenger Møller skulle tale med sine engelske partifæller om, hvilke erfaringer man har med hensyn til alsidighed dér, for jeg har fået talrige opfordringer fra engelske konservative om at være med til at hjælpe dem med at opbygge en modstand imod misbruget af BBC og det politiske misbrug, på akkurat samme måde som jeg har fået det fra politikere i Tyskland, hvor man har nøjagtig de samme problemer, selv om man også dér har konkurrence.

Altså kvaliteten hæves med konkurrence, derom er der ingen tvivl, men alsidighedsproblemet løses ikke. Man står nemlig eventuelt over for den mulighed, at to eller tre usaglige, overdrevne, ubesigelige påstande slynges ud fra hver sin radiostation, uden at det er de samme lyttere, der hører dem og derfor kan sammenligne dem. I monopoliet – og det er dér, vi vil have alsidigheden ind – skal den, der siger det ene, møde den, der siger det andet, og så er det ikke Danmarks Radios medarbejdere, der skal bestemme,